

maska

Forrás: BGCS: 13.

ožno ilen ik tulôk wate. ikana tulôk wate, izi eryžžôm wüden, čodra pokšalnôse aṃaškôže tüređaš kaja. mija da tüređaš tūṃaleš.

keneta maska tolôn šoyaleš. maska onžâl jolžôm, purlažôm, watôlan šujalta. wate maskam onžaleš. maskan kopaškôže kuyu ukš puren. wate umôla: maska tutlan kopaž ṃôč ukšôm luktôktôneže. wate ukšôm šupšôn lukteš. maska watôn komdôšan leṃežôm naleš ta čodraške kuržôn kolta. iziš lijmeke, maska leṃež tič müjôm konda da tulôk watôlan pua.

A medve

Élt régen egy özvegyasszony. Egyszer az özvegyasszony, kicsi fiát vezetve, elindul az erdő közötti földjére aratni. Megérkezik és elkezd aratni.

Hirtelen egy medve jön hozzá. A medve a mellső mancsát, a jobbat, az asszony felé nyújtja. Az asszony nézi a medvét. A medvének egy nagy tüske ment a mancsába. Az asszony megérti: a medve ki akarja húzatni a mancsából a tüskét. Az asszony kihúzza a tüskét. A medve fogja az asszony födeles [kis] kádját és elszalad az erdőbe. Kis idő múltán a medve egy teli kád mézet hoz és odaadja az özvegyasszonynak. (Népmese.)

maska – medve (<or.)

ožno – régen, egykor (~md. E. vašin 'előbbi, korábbi, régebbi', vtj. važ, važ 'korán, idő előtt')

ila – él (~m. él, fi. elää)

tulôk – árva, özvegy (<csuv. tâlôχ)

wate – asszony (<csuv. vaDô 'öreg')

ikana – egyszer (ik+kana)

izi – kicsi (~zrj. ičēt, vtj. iči, iči 'kevéss')

erye – fiú (~fi. yrkä 'legény', m. 'férj, ember' összetételek második tagja)

wüda – vezet (~m. vezet, fi. vetä-)

pokšalne – közép

aṃa – szántóföld (<csuv. ana)

tüređeš – arat (<csuv. tjrô 'gabona')

mija – megy (~m. men-, fi. mene-)

ta – és (<or. да, csuv. ta)

tūṃaleš – kezd

keneta – hirtelen (<tat. kinät)

toleš – jön (~fi. tule-)

šoyaleš – áll, feláll, *tolôn šoyaleš* odamegy

jol – láb (~m. gyalog, fi. jalka)

šujalta – nyújt

onžaleš – tekint, pillant

purla – jobb (~fi. paras 'jobb')

onžâl – elülső (~fi. otsa 'homlok')

kopa – mancs

kuyu – nagy (~fi. koko 'nagyság')

ukš – ág, tüske (~fi. oksa)

pura – bemegy (~zrj., vtj. pjr-, ?m. fér)

umôla – ért (<csuv. ônla)

kôč – -ból/-ből, -tól/-től

luktôkta – kihúzat

šupšeš – húz, szív (~vtj. šups-)

lukteš – kivesz

komdôšan – fedeles

leṃež – kis kád (~o. jôṃâl 'nyírhéjkosár')

naleš – fog, vesz

kuržeš – fut (~zrj. kjržot- 'elfut, keresgél',

?fi. karkaa- 'menekül')

kolta – küld, dob

iziš – kissé, kevés

liješ – lesz, lehet (~m. lesz, lev-, fi. lie-)

tič – tele (~m. tele, fi. täyte-)

müj – méz (~v. may)

konda hoz (~fi. kanta-)

pua ad

kopa – mancs